

at foretage sig andet. Jeg er tilbøjelig til at antage efter den Lønning, der er fastsat, at man gaar ud fra, at de ved Siden af skulle have Praksis. Men i saa Fald forekommer det mig, at Honoraret er særdeles rundeligt. Jeg vil henstille, om en anden Ordning ikke var at foretrække. Jeg erkender, at man maa have en Direktør, og at han maa have en saadan Løn, at man kan faa en fuldt kvalificeret Mand dertil, jeg er nær ved at tro, at den Lønning, der her er foreslaaet, i Forhold til, hvad en dygtig Læge kan tjene, ikke er for stor, naar man skal have en Mand af første Klasse blandt Lægerne. Derimod er det et Spørgsmaal, om man ikke i Stedet for de to Medicinalraader hellere burde have en Slags Subdirektør for Sjælland, der stod, om end ikke just som en Medicinaldirektøren jævnbrydig Mand, saa dog som en forholdsvis selvstændig Mand, til at føre Tilsynet med Sundhedsforholdene der. Derved vilde man maaske kunne spare 1 af Medicinalraaderne. Til Gengæld kunde det være, at den Medicinaldirektør eller Subdirektør, som jeg har tænkt mig, skulde have sit Sæde i Sjælland, f. Eks. i Aarhus, mulig maatte have en noget bedre Løn. Jeg erkender, at det i denne Sag gælder ikke saa meget om at spare 1,000 Kr. mere eller mindre. Hovedsagen er, synes det mig, at saa en Ordning, som er fuldt betryggende for Nutidens Fordringer til Sanitetstilsynet. Det er ogsaa tvivlsomt, om den Løn, der foreslaas med Hensyn til Sekretærene, ikke er lovlig flot. Der foreslaas tre Sekretærer, af hvilke den ene skal have 3,000 Kr. aarlig og de to andre hver 2,400 Kr. aarlig. Jeg antager, at den, der skal have 3,000 Kr. aarlig, maa faa hele sin Tid besat dermed. Man maa antage, at det skal være en Mand, der kan ofre sig for Sekretærtjenesten; men naar man har en Mand dertil, er det et Spørgsmaal, om han behøver at have to Mand ved Siden af, der saa tilnærmelsesvis det samme Honorar. Hvis det ikke er Meningen, at den ene lægefyndige, der lønnes med 3,000 Kr., udelukkende skal hellige sig til dette Hverv, forekommer det mig, at Honoraret er for stort. Hvis man derimod forlanger, at denne Mand skal stille hele sin Tid til Disposition, saa erkender jeg, at Lønnen ikke er for stor. Men naar man saaledes vil have en dygtig Mand til udelukkende Raadighed, saa forekommer det mig tvivlsomt, om man endnu ved Siden deraf behøver at have to Sekretærer med en tilnærmelsesvis lige saa høj Lønning. Jeg skulde tro, at man der kunde øve nogen Økonomi uden at skade Sagen. Med Hensyn

til Direktionens Sammensætning i øvrigt er der et Punkt, jeg ikke er ganske sikker paa er rigtigt. Der siges i sidste Punktum af det første Stykke i § 2: „Endelig tiltrædes Raadet i alle Sager, der vedrøre Farmacien, af to af Justitsministeren paa 6 Mar ad Gangen udnævnte, i Farmacien kjendige tilforordnede, af hvilke i det mindste den ene vælges blandt fungerende Apotekere“. Saa, det er vel nok rigtigt, at en af dem skal være Apoteker, men jeg tror, at det er lige saa nødvendigt, at en af dem ikke maa være Apoteker. Jeg vilde foretrække, at der i Stedet derfor kom til at staa: „af hvilke i det mindste en ikke er Apoteker“. Der er utvivlsomt i den store Medhjælperklasse blandt Farmaceuterne Foll, der ere fuldt saa kvalificerede som nogen Apoteker til at tiltræde et saadant Hverv, og jeg tror, at netop saaledes som Forholdene have udviklet sig i Apotekervæsenet, og navnlig under Hensyn til den Modsatning, der er kommen op mellem Apotekerne og Farmaceuterne, vilde det være nyttigt, at der blev sikret Medhjælperne en Plads i denne Direktion, og det saa meget mere, som den ikke alene skal føre Tilsyn med Sundhedsvæsenet, men ogsaa, som man ser af § 12, skal have Indstillingsret med Hensyn til Distriktslægeembederne og med Hensyn til Bortgivelse af Apotekerprivilegier. Netop af den Grund synes det mig at være fuldt berettiget, at man foruden de fungerende Apotekere ogsaa faar de aspirerende Apotekere repræsenterede i denne Direktion. Jeg henstiller, som sagt, det til Overvejelse, om man ikke bør sikre sig, at der i Direktionen altid sad en Mand, som endnu ikke var bleven Apoteker.

§ 5 finder man, at der skal ansættes en særlig Visitator, der lønnes med 3,000 Kr. aarlig. Nu ere vist alle enige om, at en bedre, skarpere og mere reel Visitation end den, der nu finder Sted, vilde være paa sin Plads, men om man kan opnaa det herved, maa henstilles. Jeg er ikke ganske sikker derpaa. Det er dog en ret betydelig Post, man her opretter, naar man alene for at efterse Apotekerne skal have en særlig Embedsmand med Løn af 3,000 Kr. foruden Dagpenge, Befordringsudgifter o. s. v. Det synes mig blandt andet af økonomiske Grunde at fortjene Overvejelse, om det er nødvendigt, især naar man ikke tør være ganske sikker paa, at en saadan Visitator vil gøre sine Sager stort bedre, end de blive gjorte nu. Jeg vil indrømme, at hvis en saadan Visitation kunde bringe et reelt Tilsyn i Stand, som kunde spare os for saadanne — jeg kan næsten sige Scandaler, som nu af og til ske i Apotekerverdenen, saa var